

Dear Lasse Larsen,

8/13/91

If I had received your letter of the 2d, postmarked the 8th, by the way, 60+ years ago the first thing I'd have done would have been to walk 5-6 miles to the home of some Danish refugee (probably anti-royalist) friends because they'd have been proud. The family name was Borup, the father was an engineer who had worked with Mergenthaler in the development of the linotype machine and the son James was a high-school friend. His favorite epithet was in Danish, "hassis del norte" (phon). The Borups had a nephew living with them. I think I knew only his nickname, "Duke." His last name was Larsen, the same as yours. The Borups, very fine people, actually lived in an old house in which George Washington actually stayed at the time of the battle of the Brandywine, the name of a river a few miles to the north. (During the Revolution from England)

I am pleased that you are translating my books into Danish. If you at some point want publication in Denmark, please keep this as my permission in the event a publisher might want that.

I am pleased also that you find the work worthwhile. There are some difficulties in what you refer to as sorting out. Some comes from the fact that with one exception they are all rough drafts. I was able to make a few minor changes in Post Mortem before printing it. Also, there is much ellipsis. This is because as of the time of writing I could not responsibly be more explicit. However, I did intend hinting or suggesting or indicating that there were questions.

There was remarkably little press attention to my FOIA lawsuits. From time to time there may have been a few incidental comments in some news stories but I kept no separate file of them. I did keep a separate copy of the one story I recall on any of the litigation and I enclose it. In that lawsuit, which was for free copies of records about to be released by the FBI, + had a number of additional objectives. One was to make it what here is known as a "man-bites-dog" story and one of the objectives of that was to try to get some media attention for it. Only the Washington Post sent a reporter. I did not expect the judge to delay the availability of the records but I did think it might be easier for him to reject one of my requests and then grant the one that really mattered to me. He ruled as I expected. Well, rather hoped he'd rule.

Professor David Wrone, history department, University of Wisconsin, is coauthor of the only scholarly bibliography on the JFK assassination. He also planned a series of books on this litigation. The first was not financially successful so it was also the last. In connection with either or both projects he may have the kind of information you request so I'll send him both letters.

I do not recall any source of the enormous opposition to this litigation by the government but it was long-lasting and costly. Until the decision reported in the enclosed clipping the Civil Division of the Department of Justice had six lawyers on what was openly referred to as "the Get Weisberg Crew." If you at some point would like a statement describing this opposition I suggest you write the friend who handled all the cases for me, James H. Lesar, 918 F St., NW, #509, Washington, D.C. 20004.

Without question there was a conspiracy to kill JFK. I set out to prove this by proving with the official evidence only that the crime was beyond the capability of any one man. But with regard to "a conspiracy to withhold the truth," a caution. There was, obviously, a de facto conspiracy to do this. That does not necessarily mean that it was what the law defines as a conspiracy. Nor does it necessarily follow that because there was a de facto conspiracy to withhold and an actual conspiracy to assassinate that the conspirators were one and the same. There are reasons to suspect that some elements in or connected with the government may have been responsible for the assassination. But I know of no proof of this. And it also does not have to mean that the assassins knew they would be protected in any official investigation. The covering up is, alas, the way governments work.

When you have finished your translation I would appreciate it, as I know he will, if you would please be kind enough to send a copy to Professor Gerald McNight, history department, Hood College, Frederick, MD 21701. All my records will be there. Thanks and best wishes

Harold

Critic to Get Free FBI Set Of JFK Files

By George Lardner Jr.

Washington Post Staff Writer

U.S. District Court Judge Gerhard Gesell refused yesterday to delay the FBI's impending release of thousands of additional documents bearing on the assassination of President Kennedy, but agreed that author-critic Harold Weisberg should get a free set "with all reasonable dispatch."

The FBI plans to make public on Wednesday some 40,000 pages of headquarters documents on the 1963 assassination at a cost of 10 cents a page for those who want their own copies. The bureau released an initial 40,000 pages last month on a similar basis.

An outspoken critic of the Warren Commission and author of six books on the JFK murder, Weisberg noted that he has had freedom-of-information requests for such documents pending for years and that he had asked for a waiver of fees in mid-November. He filed for a federal court injunction in late December, arguing that he was entitled to a free set at least by the time the final batch was made public.

Charging that such voluminous FBI releases amounted to "media events" that effectively camouflage unjustifiable deletions and paper over "a very careful job of sifting and concealing," Weisberg said the Justice Department and the FBI had completely ignored his request for a waiver of the fees, which he said he could not afford.

Announcing his decision from the bench after an hour-long hearing, Gesell was sharply critical of the government's delay in responding to Weisberg's request for more than 50 days. The Justice Department offered him a reduced rate of 6 cents a page last week, but Gesell said "it is apparent no consideration whatever" was given to Weisberg's claims of poor health and indigency.

"The equities are very substantially and overwhelmingly in plaintiff's favor," Gesell said. He said that the records would not be coming to light now were it not for earlier freedom-of-information litigation by Weisberg. This led to a congressional change in the law, opening the door to FBI investigatory records.

The judge, however, declined to hold up the Wednesday release, on grounds that the disclosure of the documents was the "pre-eminent consideration." Weisberg's lawyer, James H. Lesar said later that he understood the FBI would mail Weisberg copies of the forthcoming 40,000 pages the same day.

Publisher Harold Weisberg
7627 Old Receiver Road
R.d.Frederick
M.D.21701
U.S.A.

Dear Harold Weisberg

Dragør 2/8-91

It is now some months ago I received your excellent "Whitewash" books, and I can tell you that it have taken me some time to get through only half of the volumes, because at the same time I try to translet from english to danish and write it down, for better understand the text.

After going through all the volumes, I intend to make my own book on the most important subjects in the enormous material from you. The problem is only, that all the informations in your books are important, so it is very difficult to sort out. But as I know that your work have taken a wast amount of time, the only thing I have to do is to translate it to danish and sort out the material. To give you an impression of my efforts to do this, I send you herewith some copies of my first translations.

The reason for I have taken the liberty to write to you again is because I have a request to you. After reading about your continuing efforts and legal proceedings against the goverment of the United States and the Justice Department, to obtain secret files from FBI and other agencies under the "Freedom of Information law" my request is this:

Is there any material from newspaper-articles, books or other sources in connection with your struggle with the authorities to get this material that I can obtain somewhere. The reason for my interest in this material, is because I think it is also as damaging as the information you reveal in your books.

First there probably was a conspiracy in the murder of the president, and thereafter there was a conspiracy to withheld the thruth. That is why I am interested in your effort to get to the truth. I would be most pleased, if you can help me with this request.

Yours sincerely

Lasse Larsen
Engvej 76
2791 Dragør-Denmark

FORORD:

Dette er historien som ingen anden i vores historie. Det er historien om den mest afskyelige begivenhed. Det er den hidtil ufortalte historie af den mistænkelige gravskrift over hvid-vask-undersøgelsen, ved hvilken den myrdede populære unge Præsident John F. Kennedy blev overgivet til historien.

Dette er bogen der ikke kunne trykkes i U.S.A. samt otte andre lande. Og dette forord er historien om denne bog, af forfatterens fjorten måneders anstrengelser for at få sandheden ud, samt forklaringen på dens fremtræden i denne, den mindst ønskelige af alle muligheder. Redaktører var enige om at lovprise bogen. Udgivere var bange for at trykke. Hvorfor frygter udgivere dette emne?.

Hvorfor, to et halvt år efter tragedien i Dallas, har ikke en eneste udgiver fremkommet med en eneste betydningsfuld bog. Hvorfor har ikke et eneste tidsskrift bragt en enkelt betydningsfuld analyse af rapporten. Der var nogle kritiske bøger, men de forsvandt hurtigt igen og blev ignoreret af pressen.

Hvorfor vil ikke en eneste udgiver risikere indignationen fra regeringens side som han forventer. Er regeringen i vort land så højt hævet over kritik, af deres mangelfulde undersøgelse af mordet på præsidenten. Selvfølgelig er dette en frygt man selv har bildt sig ind. Big-Brother har selvfølgelig ikke sendt sine sendebud ud for at snerre "verboden" ind i ørerne på dem.

Det er fordi regeringen køber en så stor del af det der kommer ud fra den amerikanske presse, som en række redaktører og boghandlere har indikeret, og frygten er en økonomisk gengældelse ved en udelukkelse fra anbefalede lister over bøger.

Syv litterære agenter, der alle var interesseret i nye klienter, havde pludselig for travlt til at yde bogen retfærdighed, da de opdagede hvad den handlede om. En modig agent læste den, erklærede at det var "et fremragende arbejde" men trak følehornene til sig med den forklaring at "ingen amerikansk udgiver vil nu røre ved dette emne". Det samme blev udtalt af udgivere i udlandet. Den første udgiver der havde planlagt at udgive bogen udtalte "det er den vigtigste ting jeg vil foretage mig i mit liv". Chefen for et stort forlag sagde, at bogen var "vigtig og historisk" men han afviste den på trods af at hans salgsafdeling fortalte, at den lå i bestseller-kategorien. Et overraskende stort antal af både forlæggere og sælgere var enige i denne vurdering.

Ved et af de største forlag blev forfatteren fortalt, at de ville gøre bogen til den "mest solgte bog i 1965" en ikke ubetydelig kompliment, når man sammenligner den med de andre bøger der blev overvejet i det år.

Den mest fremherskende undskyldning man fremkom med, og den mest almindelige var, at den amerikanske befolkning ikke længere havde interesse i den afdøde præsident, eller omstændighederne omkring mordet på ham og undersøgelserne af det. Som en canadisk udgiver udtalte: Den unge mand havde et vist antal beundrere, men meget få af os har, tror jeg, ingen interesse i hverken manden eller omstændighederne omkring hans død. Redaktøren for et af bedst kendte og ældste amerikanske forlag, der tidligere havde rost indholdet og teksten i bogen og havde anbefalet den til udgivelse sagde: "Dette er simpelthen ikke den slags projekter vi vil udgive", det er heller den slags forfattere bryder sig om at skrive.

Alt i alt blev bogen tilbudt til 63 forlag i U.S.A. under en periode på fjorten måneder, som i sig selv var en rekord. Ud af disse var 21 så lidt interesseret, at de ikke engang læste bogen. Andre forlag overvejede at udgive den op til fire gange. Historien var den samme i udlandet, hvor i otte lande forfatteren tilbød den til 11 forskellige forlag. En prominent engelsk udgiver med verdensry for "mod" skrev i et brev i august 1965, at emnet er "absolut ikke noget for os", jeg vil endda gå så vidt som at sige, at emnet er totalt dødt i England".

Chefen for et højt respekteret fransk forlag, revsede i Washington de amerikanske udgivere for at være kujoner. Hans forlag sagde han, ville være meget interesseret i emnet, og hvis hans godkendelse blev bekræftet af præsidenten for forlaget, ville han trykke den så hurtigt som muligt. Han fremlagde endda en plan for udgivelsen, og lovede at fremkomme med en afgørelse indenfor 28 dage. Det var hans sidste ord. Hverken han eller hans overordnede har besvaret 6 breve fra forfatteren, og mindst een uformel forespørgsel fra et medlem af den franske efterretningstjeneste, hans personlige ven.

I U.S.A. og seks andre lande i udlandet, blev rettighederne til bogen tilbudt til 14 ledende dagblade, 8 betydningsfulde tidsskrifter, samt kæder indenfor de elektroniske medier. Redaktøren af et landsdækkende dagblad i Washington, kunne ikke forstå hvorfor den første udgiver der havde set bogen, ikke skyndte sig at få underskrevet en kontrakt på den. Hans redaktør læste den også. Deres besked var, at de ville være interesseret i den når den blev udgivet. Som praktisk taget alle de korrespondenter forfatteren henvendte sig til, var denne også generøs med sin begrænsede tid, og når det var muligt også yderst hjælpsom.

Som de andre, har han bevaret forfatterens fortrolighed. Og lige som bogforlæggerne er de alle eksempler på deres ærefulde kald, et bolværk i det demokratiske samfund. På et andet stort dagblad læste chefredaktøren 20% af bogen, og indrømmede derefter at den var excellent. Da han havde læst den færdig, havde han ikke en eneste kommentar. Men hans avis ville være interesseret i at bringe den som en serie, fordi de ikke rigtig troede på den. Men han kunne ikke pege på en eneste fejl i bogen.

Et samvittighedsfuldt medlem af den amerikanske kongres, der også var sagfører, havde en længere konference med chefredaktøren at et andet stort dagblad, også et landets førende. Forsikringerne fra kongresmanden betød intet for redaktøren, han ville ikke læse bogen. Senere, sørgede han for at en af hans medarbejdere, en såkaldt byline-writer, en ekspert i nationale affærer, fik læst bogen. Efter lo ugers forløb havde han endnu ikke læst den. Men redaktøren skrev dog til forfatteren følgende: "hvis de kan bevise at omstændighederne ved mordet og udførelsen af undersøgelserne, afviger fra det vi er blevet ledt til at tro, vil de ikke alene have en interessant forklaring, men den også mest sensationelle historie siden selve attentatet. Enhver udgiver der ville give dem et værktøj til en sådan demonstration, ville blive belønnet med rigdom og ære". Sådanne udgivere der søger rigdom og ære, har undgået forfatteren siden 1965.

Efter tusindvis af timer og forskning og have skrevet over 250.000 ord, fik forfatteren manuskriptet færdigt. Uden undtagelse udtalte udgivere at emnet var vigtigt. Der var endda en der udtalte, at forfatteren ikke selv var klar over "vor" vigtig. Mange udtrykte også den overbevisning, at bogen skulle være særdeles profitabel. Men de skyede alle profitten lige så meget som æren. Alt ialt har forfatteren fremsat 103 tilbud på denne bog.

Efter 6 måneders resultatløse måneder, og ingen udgivere tilbød at udgive bogen, forberedte forfatteren en begrænset udgave og fik i august 1965 den registreret under international copyright.

Dette er bogen der ikke kunne trykkes. Dette er historien og begivenhederne, der fremtvang beslutningen om at præsentere den i den mindst ønskværdige af mulige former. Selv om det er blevet til mere end en analyse af attentatet på den afdøde præsident. Det er en kommentar til pressefriheden, undermineringen af det demokratiske samfund, og en bedømmelse af staten i dette samfund. Hverken attentatet på en amerikansk præsident eller undersøgelserne af det, må efter forfatterens mening ikke blive lavet om til et cirkus. Det kan heller aldrig blive "udtømt" specielt ikke af forfattere og udgivere, og aldrig så længe ethvert fornuftigt spørgsmål står ubesvaret tilbage

Ellers er præsidenten, præsident-embedet eller det demokratiske samfund aldrig sikker. Selv om formatet af denne bog er et som forfatteren ikke bryder sig om at se, og en bog som han umuligt kan få dækket sine omkostninger ind ved, tror han at det allerede er for sent. Tiden har vel passeret det velkendte nuet. Men uanset hvor begrænset, er ordet ihvertfald ude. Det vil ikke blive det sidste ord.

Harold Weisbeg
Hyattstown M.d
23 april 1965

Uddrag af breve forfatteren modtog i forbindelse med udgivelsen af bogen:

Hvad kan jeg sige? Jeg tror at de er en forbandet god forfatter, der har skrevet en forbandet god bog, og jeg ønsker dem oprigtigt held og lykke med den andre steder.

Personligt tror jeg at bogen kunne få et stort salg i dette land, hvis den bliver ordentligt præsenteret. I Europa hvor alle mener der var en sammensværgelse, er der al grund til at tro at bogen vil blive en stor bestseller.

Vi har læst deres materiale "The Report on the Warren Report" med utrolig interesse. De har uden tvivl udført et utroligt stort arbejde, og resultatet er et betydeligt læseværdigt og overbevisende dokument. Men alligevel, af for mange grunde og for komplicerede at komme ind på, har vi besluttet at ikke gå ind for den. Jeg vil gerne takke Dem for at have bragt den ind til os, og givet mig muligheden for at tale med dem. De vil sikkert snart en dag finde en udgiver med den nødvendige entusiasme og mod.